

ganisationer ävensom, i egenskap av rådgivare, representanter för Internationella arbetsbyråns paritetiska sjöfartskommission.

4. Direktören skall förelägga nämnda kommitté ett sammandrag av de uppgifter han mottagit i enlighet med mom. 2 ovan.

5. Kommittén skall överväga, huruvida de kollektivavtal, som föreläggas densamma, stå i överensstämmelse med konventionens föreskrifter. Varje medlemsstat, som ratificerar konventionen, förbinder sig att beakta varje anmärkning eller förslag av kommittén rörande tillämpningen av konventionen och förbinder sig vidare att delgiva de arbetsgivar- och arbetarorganisationer, som äro parter i något i mom. 1 omnämnt kollektivavtal, varje anmärkning eller förslag av kommittén rörande förverkligandet av konventionens bestämmelser genom dylikt avtal.

Artikel 11.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas Internationella arbetsbyråns direktör och registreras av honom.

Artikel 12.

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av direktören.

2. Den skall träda i kraft sex månader efter den dag ratifikationer registrerats för sju av följande länder: Amerikas förenta stater, Argentina, Australien, Belgien, Brasilien, Canada, Chile, Kina, Danmark, Finland, Frankrike, Storbritannien och Norra Irland, Grekland, Indien, Irland, Italien, Nederländerna, Norge, Polen, Portugal, Sverige, Turkiet och Jugoslavien, varav minst fyra länder med en handelsflotta av var för sig minst en million bruttoregisterton. Denna bestämmelse har till ändamål att underlätta och främja medlemsstaternas snara ratifikation av konventionen.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlemsstat sex månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 13—18.

(*Dessa artiklar, vilka äro av samma lydelse som art. 16—21 i konvention (nr 68) angående kosthåll och utspisning för fartygsbesättningar, hava här uteslutits.*)

Bilaga D.

Rekommendation (nr 75) angående avtal om social trygghet för sjömän.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Seattle och där samlats den 6 juni 1946 till sitt tjuugoåttonde sammanträde och

beslutat antaga vissa förslag angående social trygghet för sjömän, vilken fråga innefattas i den andra punkten på dagordningen för sammanträdet, samt

bestämt att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna, den tjuugoåttonde dagen i juni år nittonhundrafyrtiosex följande rekommendation, som skall benämnas »rekommendationen angående avtal om social trygghet för sjömän, 1946» [Seafarers' Social Security (Agreements) Recommendation, 1946].

Konferensen hemställer till organisationens medlemmar att tillämpa följande principer och att på anmodan av dess styrelse underrätta Internationella arbetsbyrån om de åtgärder, som vidtagits för att genomföra desamma:

1. Medlemsstaterna böra ingå avtal i syfte att sjömän, som tillhöra ett land och äro anställda ombord å ett annat lands fartyg, antingen förbliva underkastade sitt eget lands socialförsäkringssystem eller lagstiftning om olycksfall i arbete eller ock hänföras till motsvarande system i det andra landet.

2. Dylika avtal kunna exempelvis innebära, att medlemsstaterna skola bistå varandra vid mottagande av krav, införskaffande av erforderligt bevismaterial, verkställande av utbetalningar eller lämnande av annat bistånd åt sjömän eller deras anhöriga, vilka äro berättigade till förmåner enligt en medlemsstats sociala lagstiftning, men som uppehålla sig i en annan medlemsstats territorium, vid överföring av försäkringspremier eller tillämpning av föreskrifterna i »konventionen angående bevarande av pensionsrättigheter för flyttande arbetare, 1935», eller en kombination av dylika åtgärder.

3. Om sjöman, som är bosatt i en medlemsstats territorium och anställd ombord å fartyg registrerat i en annan medlemsstats territorium, vid skada i arbetet icke är skyddad genom lagstiftning angående olycksfall i arbete eller annat liknande system, bör sistnämnda medlemsstat vidtaga åtgärder för att tillförsäkra dylik sjöman fullt skydd antingen genom avtal med förstnämnda medlemsstat eller på annat sätt.

4. Hava medlemsstats redare ingått kollektivavtal, som tillförsäkra i medlemsstatens territorium bosatta sjömän förmåner utöver dem som äro föreskrivna i landets lagstiftning, och anställa sagda redare sjömän bosatta i annan medlemsstats territorium, böra enahanda förmåner utgå jämväl till dessa.

Bilaga E.

Rekommendation (nr 76) angående sjukvård för sjömäns anhöriga.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Seattle och där samlats den 6 juni 1946 till sitt tjuugoåttonde sammanträde och

beslutat antaga vissa förslag angående sjukvård för sjömäns anhöriga, vilken fråga innefattas i den andra punkten på dagordningen för sammanträdet, samt

antagit »konventionen angående social trygghet för sjömän, 1946» och beslutat att till denna konventions bestämmelser foga en rekommendation,

antager denna, den tjuugoåttonde dagen i juni år nittonhundrafyrtiosex följande rekommendation, som skall benämnas »rekommendationen angående sjukvård för sjömäns anhöriga, 1946» [Seafarers (Medical Care for Dependents) Recommendation, 1946].